

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av fastighetsskattelagen, av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen samt av 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås i propositionen att fastighetsskattelagen, lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter ska ändras.

Enligt förslaget ska de bestämmelser i fastighetsskattelagen enligt vilka 14 kommuner i huvudstadsregionen och dess kransområden är förpliktade att för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats som är minst en procentenhet högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som tillämpas i kommunen ändras så att skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser ska vara minst 1,5 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Den maximala procentenheten ska vara 3 procent som för närvarande. Det föreslås dessutom att de bestämmelser ska slopas enligt vilka de nämnda kommunerna kan avstå från att ta ut förhöjd fastighetsskatt för en byggplats som gränsar till en av samma ägare ägd byggplats där en bostadsbyggnad som ägaren själv använder för permanent boende är belägen.

Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen föreslås bli ändrad så att det till de bestämmelser som gäller beskattningsvär-

det för fastigheter fogas bestämmelser om det åldersavdrag som ska göras på återanskaffningsvärdet för konstruktioner som hör till ett vindkraftverk och om beskattningsvärdets minimibelopp. Åldersavdraget föreslås bli 2,5 procent i stället för det avdrag på 10 procent som för närvarande tillämpas i fråga om konstruktioner som hör till ett vindkraftverk. Beskattningsvärdet för konstruktioner som hör till ett vindkraftverk som är i bruk ska anses vara minst 40 procent av återanskaffningsvärdet i stället för nuvarande 20 procent.

Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter föreslås bli ändrad så att Skatteförvaltningen ska kunna ge de kommunala myndigheterna mera omfattande uppgifter om fastigheter och om grunderna för fastighetsbeskattningen än för närvarande. Det föreslås att uppgifterna ska kunna ges för kommunernas registerförvaltning och bevakningen av skattetagarnas rätt.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft så snart som möjligt. Fastighetsskattelagen och lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen ska tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2014.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	3
1 Nuläge	3
1.1 Allmänt om fastighetsskatt	3
1.2 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser	3
1.3 Förhöjd skatteprocentsats för obebyggda byggplatser i huvudstadsregionen 4	4
1.4 Fastighetsbeskattning i fråga om vindkraftverk	4
1.5 Utlämnande av uppgifter om fastigheter till kommunerna	5
2 Bedömning av nuläget	6
2.1 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser	6
2.2 Fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk	7
2.3 Utlämnande av uppgifter om fastigheter till kommunerna	7
3 Föreslagna ändringar	8
3.1 Fastighetsskattelagen	8
Fastighetsbeskattningen i fråga om obebyggda byggplatser	8
Ändring av en hänvisning	9
3.2 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	9
Andra förslag till utveckling av fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk	10
3.3 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	11
4 Propositionens konsekvenser	12
4.1 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser	12
Konsekvenser för utbudet på byggnadsmark	12
Konsekvenser för enskilda markägare	13
Konsekvenser för skatteinkomsterna	14
Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	14
4.2 Fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk	14
4.3 Utlämnande av uppgifter till kommunerna	15
Ekonomiska konsekvenser	15
Administrativa konsekvenser	15
5 Beredningen av propositionen	15
6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	15
7 Ikraftträdande	16
LAGFÖRSLAG	17
om ändring av fastighetsskattelagen	17
om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	17
om ändring av 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	18
BILAGA	20
PARALLELTEXT	20
om ändring av fastighetsskattelagen	20
om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	21
om ändring av 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	22

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Allmänt om fastighetsskatt

Fastighetsskatten fastställs med stöd av fastighetsskattelagen (654/1992) utifrån fastighetens beskattningsvärde och den fastighetsskatteprocentsats som tillämpas i kommunen. Fastighetsskatten för byggnaden och marken fastställs var för sig. Fastighetsskatten betalas till den kommun där fastigheten är belägen. Skattskyldiga är fastighetens ägare och innehavare som är likställda med ägare.

Kommunfullmäktige bestämmer årligen på förhand, inom gränserna för maxim- och minimiprocentsatserna enligt fastighetsskattelagen, den allmänna fastighetsskatteprocentsats och den skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende som ska tillämpas i kommunen. Variationsintervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen är 0,60–1,35 procent och för byggnader som används för stadigvarande boende 0,32–0,75 procent. Kommunen kan trots det särskilt fastställa en fastighetsskatteprocentsats som ska tillämpas på bostadsbyggnader som används för annat boende än stadigvarande boende, byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle, byggnader som ägs av ett allmännyttigt samfund och dess mark samt obebyggda byggplatser.

Skatteprocentsatsen för bostadsbyggnader som använts för annat boende än stadigvarande boende får vara högst 0,6 procentenheter högre än fastighetsskatteprocentsatsen för bostadsbyggnader som används för stadigvarande boende. Kommunerna har i regel fastställt en särskild skatteprocentsats för dessa bostadsbyggnader, som i typfallet är sådana som är avsedda för fritidsbruk.

När det gäller skatteprocentsatsen för byggnader som ägs av ett allmännyttigt samfund och dess mark kan kommunen fastsätta en skattesats som är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen eller en nollskattesats, om den byggnad som finns på fastigheten huvudsakligen används för ett allmänt eller allmännyttigt ändamål.

1.2 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser

Den paragraf i fastighetsskattelagen som gäller förhöjd fastighetsskatteprocentsats för obebyggda byggplatser, 12 a §, trädde i kraft vid ingången av år 2000. Enligt den kan kommunfullmäktige särskilt fastställa en skatteprocentsats för obebyggda byggplatser som planlagts för bostadsbyggande. Skatteprocentsatsen får vara mellan 1,00 och 3,00 procent.

Skälet till att en särskild skatteprocentsats för obebyggda byggplatser togs i bruk var situationen på bostadsmarknaden. I synnerhet i tillväxtcentrumen hade efterfrågan på bostäder ökat markant på grund av flyttningsrörelserna, och särskilt i huvudstadsregionen var behovet av byggnadsmark som lämpade sig för bostadsproduktion stort. I förhållande till efterfrågan var utbudet av planlagda byggplatser i huvudstadsregionen mycket litet. Detta hade lett till ökade tomtpriser och därmed bromsat bl.a. arbetskraftens rörlighet. Syftet med den förhöjda fastighetsskatteprocentsatsen var att främja planläggningen och byggandet på redan planlagd tomtmark. Det bedömdes att ändringen skulle föra ut flera tusen byggplatser lämpade för bostadsbyggande på marknaden, om kommunerna utnyttjade skatten som styrmedel.

Med byggplats avses i 12 a § en sådan tomt eller annan byggplats enligt detaljplanen som antecknats i fastighetsregistret, en byggplats enligt detaljplanen och enligt bindande eller riktgivande tomtindelning och ett kvarter som antecknats i detaljplanen. Villkoren för att en förhöjd skatteprocentsats ska tillämpas är att detaljplanen har varit i kraft minst ett år före ingången av kalenderåret, över hälften av byggrätten för byggplatsen enligt detaljplanen har planlagts för bostadsändamål, det på byggplatsen inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende och byggande av en bostadsbyggnad på den inte påbörjats före ingången av kalenderåret. Ytterligare villkor är att det till byggplatsen finns en användbar infartsväg eller det är möjligt att ordna en sådan och att byggplatsen kan anslutas till allmän vatten- och avloppsled-

ning. Det får inte ha utfärdats byggförbud för byggplatsen. Som byggplats betraktas dock inte en tomt som är i olika ägares besittning.

Den förhöjda fastighetsskatten för obebyggda byggplatser gäller inte byggplatser som är endast delvis bebyggda, såsom byggplatser för s.k. frontmannahus, som vanligen är glest bebyggda, utan endast sådana byggplatser som är planlagda för bostadsbyggnader och där det inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende. Om en eller flera separata registerenheter planlagda för bostadsbruk bildas av en endast delvis bebyggd tomt eller annan byggplats som registrerats för bostadsbruk i fastighetsregistret eller om bindande eller riktgivande tomtindelning fastställs för tomten och det inte finns någon byggnad som används för boende på de byggplatser som bildats, är det emellertid fråga om en sådan obebyggd byggplats som avses i fastighetsskattelagen. En enligt gällande bestämmelser förhöjd fastighetsskatteprocentsats tillämpas på sådana byggplatser, om tillämpningskriterierna i övrigt är uppfyllda.

Enligt 20 a § 1 mom. i fastighetsskattelagen ska kommunerna årligen meddela de byggplatser som omfattas av förhöjd fastighetsskatteprocentsats till Skatteförvaltningen för verkställande av beskattningen och för ändringsökande.

1.3 Förhöjd skatteprocentsats för obebyggda byggplatser i huvudstadsregionen

Många kommuner drog nytta av möjligheten att tillämpa förhöjd skatteprocentsats för obebyggda byggplatser. Utifrån de erfarenheter som gjorts stimulerade den förhöjda fastighetsskatten markägarna att sälja tomtmark.

I de största kommunerna i huvudstadsregionen utnyttjades dock inte möjligheten till förhöjd fastighetsskatt, även om bostads- och tomtbristen fortsatte att öka. Till den ökade efterfrågan bidrog den låga räntenivån och privathushållens beredskap att ta lån tack vare att de ekonomiska utsikterna ansågs gynnsamma. Det alltför ringa utbudet i relation till efterfrågan förklaras av markägarnas förväntningar på fortsatt prisstegring, den tid som planläggningen kräver samt det faktum

att man i planlägningsprogrammet i de kommuner där tillväxten ökat mest inte hade förberett sig på en så omfattande ökning i efterfrågan.

För att öka bostadsproduktionen ålades kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden att fastställa en särskild fastighetsskatteprocentsats för obebyggda byggplatser genom en ändring som trädde i kraft vid ingången av 2006. Enligt bestämmelserna i 12 b §, som då fogades till lagen, ska skatteprocentsatsen vara minst en procentenhet högre än den av kommunen tillämpade allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, dock högst 3 procent. Bestämmelsen gäller Helsingfors, Esbo, Vanda, Grankulla, Kyrkslätt, Nurmijärvi, Vichtis, Mäntsälä, Borgnäs, Tusby, Träskända, Kervo, Hyvinge och Sibbo kommuner.

Enligt 12 b § 2 mom. ska en förhöjd skatteprocentsats inte tillämpas på en sådan obebyggd byggplats som gränsar till en av samma ägare ägd byggplats där en bostadsbyggnad som ägaren själv använder för stadigvarande boende är belägen. Om ägaren har flera sådana obebyggda byggplatser, ska förhöjd skatt inte tillämpas på den som har den minsta arealen. Begränsningen gäller endast områden som ägs av fysiska personer.

Med stöd av 12 b § 3 mom. kan kommunen emellertid bestämma att en förhöjd skatteprocentsats ska tillämpas också på sådana byggplatser som avses i 2 mom.

Kommunerna ska årligen meddela de obebyggda byggplatser som uppfyller kriterierna i 12 a och 12 b § till Skattestyrelsen för verkställande av beskattningen och för ändringsökande.

1.4 Fastighetsbeskattning i fråga om vindkraftverk

Enligt 14 § 1 mom. i fastighetsskattelagen kan kommunfullmäktige särskilt fastställa en skatteprocentsats på högst 2,85 procent som ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk. Kommunerna har i regel fastställt den högsta procentsats som lagen tillåter för kraftverksfastigheterna.

Också vindkraftverk är sådana kraftverk som avses i fastighetsskattelagen. Enligt 14 § 2 mom. i fastighetsskattelagen tillämpas dock

den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen på vatten- och vindkraftverk vilkas nominella effekt är högst 10 megavoltampere. Den nominella effekten för vindkraftverken i Finland understiger klart denna gräns, och det är därför den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen som tillämpas på dem. Enligt motiveringen till bestämmelsen (RP 145/2005 rd) ska som vindkraftverk betraktas ett vindkraftverk som kan fungera självständigt, om det finns flera vindkraftverk på ett område.

Enligt 30 § 1 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) anses som värdet av byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk återanskaffningsvärdet minskat med de årliga åldersavdrag som bestäms i momentet. Närmare bestämmelser om beräkning av återanskaffningsvärdet finns i finansministeriets förordning om grunder för återanskaffningsvärdet av byggnader (634/2012) och finansministeriets förordning om grunderna för återanskaffningsvärdet av vattenkraftverk och dess konstruktioner (633/2012). I den förstnämnda förordningen bestäms återanskaffningsvärdet särskilt för bostads-, kontors-, butiks- och industribyggnader samt övriga byggnader och konstruktioner. Ett vindkraftverk är en konstruktion vars återanskaffningsvärde enligt 21 § 1 mom. i den förordningen anses vara 70 procent av byggkostnaderna. Det åldersavdrag med vilket återanskaffningsvärdet för lager och andra konstruktioner får minskas fastställs med stöd av 30 § 1 mom. 3 punkten i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen, och uppgår till 10 procent. Tillämpningspraxis är inte helt enhetlig, och i vissa kommuner tillämpas veterligen också ett åldersavdrag på 4 procent.

I 30 § 4 mom. i nämnda lag begränsas maximibeloppet för åldersavdrag så, att som värdet av en byggnad eller en konstruktion som är i bruk anses minst 20 procent av byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Värdet av vatten- och kärnkraftverks byggnader och konstruktioner är dock minst 40 procent av deras återanskaffningsvärde.

Som de konstruktioner på vars byggkostnader återanskaffningsvärdet ska beräknas anses ett vindkraftverks fundament och torn, inklusive maskinhus, men inte rotor och ro-

torblad, växellåda, generator och annan utrustning som till sin karaktär är lös egendom.

Återanskaffningsvärdet för kraftverks byggnader och konstruktioner, liksom återanskaffningsvärdet för andra byggnader och konstruktioner, justeras årligen för att motsvara förändringarna i byggnadskostnadsindex.

1.5 Utlämnande av uppgifter om fastigheter till kommunerna

Enligt 14 § 2 mom. i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) kan Skatteförvaltningen på begäran lämna kommunala myndigheter de offentliga beskattningsuppgifter som avses i 6 § 1 punkten i lagen och som dessa myndigheter behöver för att sköta sina lagstadgade uppgifter liksom uppgifter om fastigheters beskattningsvärden jämte identifieringsuppgifter om de skattskyldiga. Offentliga beskattningsuppgifter i fråga om fastighetsbeskattningen är enligt 6 § 1 punkten fastighetsbeteckning, den kalkylerade fastighets-skatten för en fastighet samt den fastighets-skattskyldiges namn. Uppgifterna kan lämnas ut till kommunen t.ex. för förändring av fastighetsregistret, beredningen av markaffärer och behandlingen av ersättningar enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

Enligt 14 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter har en kommun, en församling och Folkpensionsanstalten rätt att på begäran ta del av de beskattningsuppgifter som är nödvändiga då dessa handlägger en lagstadgad uppgift som ansluter sig till bevakningen av skatteta-garens rätt.

Skatteförvaltningen har med stöd av 19 § 1 mom. i fastighetsskattelagen rätt att vid behov för granskning tillställa den som för fastighetsregistret, byggnadsmyndigheten i den kommun där fastigheten är belägen eller någon annan myndighet i kommunen uppgifter om fastigheten, inklusive signumuppgifter rörande ägaren. Med stöd av 2 mom. i paragrafen är myndigheten i fråga skyldig att granska uppgifternas riktighet i den utsträckning saken framgår av de uppgifter som myndigheten har i sin besittning.

2 Bedömning av nuläget

2.1 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser

Bristen på bostadstomter har under innevarande årtionde fortsatt att öka i huvudstadsregionen. Efterfrågan på bostäder och tomtmark har ökat på grund av såväl flyttningsrörelserna inom landet som inflyttningen till huvudstadsregionen från utlandet. Trots tidigare åtgärder är utbudet av tomter litet.

Det ringa utbudet av byggmark har många negativa konsekvenser för samhällsekonomin. Det höjer priserna, är en betydande inflationsfaktor och ökar boendekostnaderna. För många av dem som är nya på bostadsmarknaden är prisnivån för hög. Tomtbristen försvagar också arbetsmarknadens funktion. Höga boendekostnader tvingar familjer att bo långt från arbetsplatserna, vilket leder till längre arbetsresor och till att samhällsstrukturen splittras. En uppenbar följd av detta är större trafikmängder och olägenheter för miljön.

Statsrådet fattade den 3 maj 2012 ett principbeslut om statsrådets bostadspolitiska åtgärdsprogram för åren 2012–2015. Det bostadspolitiska programmet koncentrerar sig på sådana strukturella åtgärder genom vilka man kan öka utbudet av bostäder och få ner boendeutgifterna till en rimlig nivå, särskilt i tillväxtcentrumen, och därmed förbättra förutsättningarna för arbetskraftens rörlighet, ekonomisk tillväxt och samhällsekonomin allmänna konkurrenskraft. Ett av målen för det bostadspolitiska programmet är att trygga tillgången på tomtmark och förenhetliga samhällsstrukturerna. Vid sidan av andra åtgärder försöker man nå detta mål genom att öka fastighetsskattens styrande effekt, som förväntas öka utbudet på och planläggningen av bostadstomter.

I det bostadspolitiska programmet föreslås att den nedre gränsen för förhöjd fastighetsskatt på obebyggd byggnadsmark i Helsingforsregionen ska höjas från nuvarande nivå. Den förhöjda fastighetsskatten ska utvidgas till att gälla alla obebyggda tomter, inklusive de som gränsar till bostadsbyggnader som används för eget stadigvarande boende.

År 2012 använde 145 kommuner en särskild skattprocentsats för obebyggda byggplatser. Därmed utnyttjar ungefär hälften av alla kommuner möjligheten att tillämpa en skattesats för obebyggda byggplatser som är högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

Kommunernas allmänna fastighetsskatteprocentsats och fastighetsskatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i huvudstadsregionen och dess kransområden framgår av tabellen nedan. Av kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden tillämpar Helsingfors, Esbo, Grankulla och Tusby en fastighetsskatteprocentsats för obebyggda byggplatser som är endast cirka en procentenhet högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Den högsta möjliga fastighetsskatteprocentsatsen tillämpas av Borgnäs, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Träskända och Vichtis. Den kommun som har den största skillnaden mellan den förhöjda fastighetsskatteprocentsatsen och den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, 2,33 procentenheter, är Kyrkslätt.

Det är endast i Mäntsälä och Vichtis som den förhöjda fastighetsskatten tillämpas också på sådana obebyggda byggplatser som gränsar till en tomt som bebos av samma ägare.

Fastighetsskatteprocentsatser som tillämpades av kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden 2012

Ort	Allmän, %	Obebyggd byggplats, %
Esbo	0,60	1,65
Helsingfors	0,80	1,80
Hyvinge	0,95	3,00
Träskända	1,32	3,00
Grankulla	0,60	1,65
Kervo	1,32	3,00
Kyrkslätt	0,67	3,00
Mäntsälä	0,90	3,00
Nurmijärvi	0,75	3,00
Borgnäs	1,00	3,00
Sibbo	1,00	3,00
Tusby	0,65	1,65
Vanda	1,00	2,50
Vichtis	0,95	3,00

2.2 Fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk

Vindkraftverken har inte beaktats särskilt i fastighetsskattelagen och i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen eller i finansministeriets förordning om grunder för återanskaffningsvärdet av byggnader, utan det är, i enlighet med vad som anges ovan, bestämmelserna om konstruktioner som tillämpas på dem. Det är då fastighetsskatten infördes, 1992, fanns det färre än tio vindkraftverk i landet. Vid utgången av 2012 hade antalet stigit till drygt 160.

Att bestämmelserna om konstruktioner tillämpas på vindkraftverk leder inte till ett ekonomiskt motiverat slutresultat. Ett årligt, 10-procentigt åldersavdrag på ett återanskaffningsvärde grundat på byggkostnaderna minskar beskattningsvärdet för ett vindkraftverk till ett minimum på 20 procent redan det åttonde året efter att kraftverket färdigställdes. Åldersavdragets belopp står inte i en följdriktig relation till livslängden för vindkraftverkets konstruktioner, som allmänt bedöms vara 20–30 år.

Skillnaden är stor i jämförelse med i synnerhet övriga kraftverk. Man har försökt fastställa åldersavdragen enligt byggnadstyp med beaktande av deras teknisk-ekonomiska livslängd. För vattenkraftverks byggnader och konstruktioner, vars ekonomiska livslängd är ganska lång, är åldersavdraget 1 procent. På kärnkraftverks byggnader och konstruktioner har ett åldersavdrag på 2,5 procent tillämpats från ingången av 1995. Fram till dess hade ett åldersavdrag på 4 procent tillämpats i överensstämmelse med det åldersavdrag som tillämpas på fabriksbyggnader av sten och därmed jämförbara byggnader. Ändringen motiverades med kärnreaktors förväntade livslängd och med att nivån på byggandet av kärnkraftverksbyggnader avviker från annat byggande. I detta sammanhang höjdes minimivärdet på kärnkraftverks byggnader och konstruktioner från 20 procent till 40 procent, som var det värde som redan tillämpades i fråga om vattenkraftverk.

På grund av det snabbt sjunkande beskattningsvärdet för vindkraftverken minskar fastighetsskatten i kraftverkens placeringskommuner också snabbt. De snabbt sjunkande

skatteinkomsterna leder till att kommunernas villighet att främja utbyggnaden av vindkraft på sitt område minskar. Det är mera lönsamt för kommunerna att försöka få andra former av energiproduktion till sitt område, eftersom deras sysselsättande inverkan eller verkningarna med tanke på kommunernas samfundsskatteinkomster eller fastighetsskatteinkomster är större. Det rådande läget försvagar förutsättningarna för att nå regeringens mål, som är att vindenergiens andel av elproduktionen ska öka. En elproduktion på 6 terawattimmar år 2020, vilket är målet, förutsätter en vindkraftskapacitet på cirka 2 500 megawatt och uppskattningsvis drygt 800 vindkraftverk. I slutet av 2010 hade Finland en vindkraftskapacitet på 197 megawatt.

2.3 Utlämnande av uppgifter om fastigheter till kommunerna

Kommunerna har i praktiken inte bett Skatteförvaltningen lämna ut offentliga uppgifter om fastighetsbeskattningen. Uppgifterna om fastigheternas beskattningsvärde finns antecknade i den fastighetsförteckning som Skatteförvaltningen varje år i enlighet med 19 § 1 mom. i fastighetsskattelagen levererar till kommunerna för granskning av uppgifternas riktighet. I förteckningen ingår som identifieringsuppgifter för fastigheten dess fastighetsbeteckning, namn och adress, och som identifieringsuppgifter för den fastighetsskattskyldige dennes personbeteckning eller FO-nummer. Fastighetsförteckningen innehåller uppgifter om planläggning, strandrätt, typ av tomt, markareal, bygggrätt och effektiv användning samt de prisuppgifter som påverkar beräkningen av markens beskattningsvärde. Fastighetsförteckningen innehåller därutöver uppgifter om makars ägarandel, uthyrning, byggnadstyp och byggnadens egenskaper, såsom areal, volym och byggnadsår, samt uppgifter om användningsändamålet för mark och byggnader. Några uppgifter om skattebelopp finns inte i fastighetsförteckningen.

Fastighetsförteckningen sammanställdes ursprungligen för att skattebyråerna skulle kunna verkställa beskattningen. Efter år 2012 sammanställs fastighetsförteckningen inte längre med tanke på skattebyråerna, eftersom

uppgifterna finns direkt tillgängliga i elektronisk form i Skatteförvaltningens informationssystem för att användas vid fastighetsbeskattningen. Skatteförvaltningen har år 2012 levererat fastighetsförteckningen i elektronisk form till de kommuner som förutsätts ha möjlighet att kontrollera uppgifterna i förteckningen.

Vid verkställandet av fastighetsbeskattningen utnyttjas de uppgifter som andra myndigheter har lämnat Skatteförvaltningen med stöd av de bestämmelser om myndigheternas allmänna skyldighet att lämna uppgifter som ingår i 18 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Viktiga uppgiftslämnare är kommunerna, Lantmäteriverket och Befolkningsregistercentralen. Kommunerna lämnar de uppgifter de har om fastigheter, byggnader och planläggning, Lantmäteriverket lämnar uppgifter om fastigheter och Befolkningsregistercentralen lämnar de uppgifter om byggnader som kommunerna anmält till befolkningsdatasystemet.

Skatteförvaltningens viktigaste informationskälla när det gäller t.ex. byggnadsuppgifter är Befolkningsregistercentralen. Kommunerna är skyldiga att lämna uppgifter om tillståndspliktiga byggprojekt till Befolkningsregistercentralen enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999). Eftersom kommunernas tillståndspraxis varierar på grund av det tolkningsutrymme markanvändnings- och bygglagen medger, anmäls inte alla byggnader och konstruktioner som omfattas av fastighetsskatt till det byggnads- och lägenhetsregister som Befolkningsregistercentralen för. I vilken omfattning Skatteförvaltningen får de uppgifter som saknas vilar på hur de skattskyldiga uppfyller sin rapporteringsskyldighet.

Kommunerna behöver få tillgång till de uppgifter som finns i Skatteförvaltningens fastighetsdatabas på ett mera heltäckande och effektivare sätt än för närvarande för att de ska kunna föra sina register där fastighets- och byggnadsuppgifter ingår. De uppgifter som med stöd av 6 § och 14 § 2 mom. i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningen lämnas ut till kommunerna för att de ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter räcker inte för detta ändamål. Det vore ändamålsenligt att kommunerna kunde an-

vända de uppgifter de har tillgång till om fastigheterna på sitt område också inom sin rättsbevakning utan att behöva be om dem särskilt.

Den gällande lagstiftningen motsvarar därmed inte i praktiken de kommunala myndigheternas informationsbehov och inte heller motsvarar granskningen av uppgifter i kommunerna i sin nuvarande form de behov som beskattningen föranleder. Regleringen motsvarar inte heller till alla delar de krav på bestämmelser på lagnivå i fråga om skydd av personuppgifter som ingår i 10 § i grundlagen.

3 Föreslagna ändringar

3.1 Fastighetsskattelagen

Fastighetsbeskattningen i fråga om obebyggda byggplatser

Det föreslås att 12 b § i fastighetsskattelagen, som gäller den obligatoriska fastighetskatteprocentsatsen för kommunerna i huvudstadsregionen, ska ändras i enlighet med statens bostadspolitiska åtgärdsprogram. Enligt förslaget ska de 14 kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden fastställa en fastighetsskatteprocentsats för obebyggda byggplatser som är minst 1,50 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Minimnivån stiger därmed med 0,5 procentenheter. Skatteprocentsatsen ska trots det vara högst 3,00 procent, som för närvarande.

Bestämmelsen i 2 mom., enligt vilken en förhöjd skatteprocentsats inte tillämpas på en sådan obebyggd byggplats som gränsar till en av samma ägare ägd byggplats där en bostadsbyggnad som ägaren själv använder för stadigvarande boende är belägen, ska upphävas i enlighet med statsrådets bostadspolitiska program. Genom åtgärden kommer något under 550 tomter som nu hör till tillämpningsområdet för den allmänna fastighetskatteprocentsatsen att omfattas av den förhöjda fastighetsskatteprocentsatsen, vilket bidrar till att effektivera de bostadspolitiska verkningar som eftersträvas genom regleringen. Ändringen gör att fastighetsägarna

i huvudstadsregionen behandlas lika som fastighetsägarna i de kommuner som frivilligt har tagit i bruk en särskild skatteprocentsats för obebyggda byggplatser.

Samtidigt ska 3 mom., med stöd av vilket kommunen kan bestämma att förhöjd skattesats tillämpas även på fastigheter som avses i 2 mom., upphävas som obehövt.

Inte heller behövs bestämmelsen i 2 mom. i 20 a § om kommunens skyldighet att lämna uppgifter, enligt vilket kommunerna ska meddela om de har utfärdat bestämmelser om tillämpning av den skatteprocentsats som avses i 12 b § 3 mom., och det föreslås att momentet upphävs.

En utvidgning av skattebasen för obebyggda byggplatser till att omfatta också obebyggda byggplatser som gränsar till byggplatser som ägaren använder för stadigvarande boende förutsätter att kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden leder ut vilka markområden på kommunens område som i och med lagändringen kommer att omfattas av fastighetsskattesatsen för obebyggda byggplatser.

Vid beredningen behandlades Finlands Kommunförbunds förslag om att ändra definitionen av obebyggd byggplats så att det att det finns en fritidsbyggnad på en byggplats inte medför befrielse från tillämpningen av särskild skatteprocentsats för obebyggd byggplats. I bakgrunden ligger en strävan efter att få den förhöjda skatteprocentsatsen att omfatta t.ex. byggplatser där det finns en bostadsbyggnad som är närapå rivningsfärdig eller som inte används i praktiken, men som påstås vara i fritidsbruk. Ändringen innebär dock samtidigt att bestämmelsen oundvikligen också skulle omfatta byggplatser där det finns en byggnad som är i aktivt fritidsbruk eller kulturhistoriskt värdefulla byggnader som uppförts för fritidsbruk. Några utredningar eller uppskattningar av en sådan ändrings konsekvenser för fastighetsägarna har inte funnits tillgängliga. Det lämpar sig inte heller att i samband med ett sådant massförfarande som fastighetsbeskattningen, som verkställs varje år, reda ut i vilken grad en byggnad utnyttjas.

Ändring av en hänvisning

Det föreslås att den finska språkdräkten i 15 § i fastighetsskattelagen ändras. Laghänvisningen i paragrafen ändras så att den lag som det hänvisas till nämns med sitt rätta namn på finska.

3.2 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

För att det beskattningsvärde för vindkraftverk som används vid fastighetsbeskattningen ska bli likvärdigt med det som används för andra kraftverk föreslås en ändring av 30 § 1 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen, så att åldersavdraget för vindkraftverks konstruktioner ska vara 2,5 procent. Det föreslås att en bestämmelse om detta tas in i en ny 6 punkt i 30 § 1 mom.

Det föreslås dessutom att 30 § 4 mom. ändras så att minimivärdet av ett vindkraftverk som är i bruk ska vara 40 procent av återanskaffningsvärdet på samma sätt som för andra kraftverk.

Det föreslagna åldersavdraget på 2,5 procent sänker beskattningsvärdet till 40 procent av återanskaffningsvärdet på 24 år, vilket är motiverat med hänsyn till vindkraftverkets ekonomiska livslängd, som enligt vad som anförts ovan uppskattas vara 20—30 år.

Förutom att bringa beskattningsvärdena för olika kraftverk i överensstämmelse med varandra är syftet att sporra kommunerna att främja byggandet av vindkraftverk på sitt område. Förslagen motsvarar de förslag som utredningsman Lauri Tarasti presenterade i sin utredning om främjande av vindkraft, ”Tuulivoimaa edistämään”, av den 13 april 2012. Arbets- och näringsministeriet beställde utredningen för att få fram förslag till hur olika hinder och begränsningar i anslutning till utbyggande av vindkraften kan avlägsnas och målen inom de olika ministeriernas förvaltningsområden sammanjämkas.

De föreslagna ändringarna ska också tillämpas på befintliga kraftverk.

Andra förslag till utveckling av fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk

Av mycket större ekonomisk betydelse för kommunerna än den snabba sänkningen av beskattningsvärdet för vindkraftverk är att den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen enligt 14 § 2 mom. i fastighetsskattelagen ska tillämpas på kraftverk vilkas nominella effekt är högst 10 megavoltampere. Finlands Kommunförbund rf har därför föreslagit att bestämmelsen om små kraftverk ska slopas och att den av kommunfullmäktige fastställda särskilda fastighetsskatteprocentsatsen på högst 2,85 procent för byggnader och konstruktioner som hör till kraftverk ska tillämpas på vindkraftverk.

Det bestämdes att den särskilda skatteprocentsatsen för kraftverk inte ska tillämpas på de små kraftverken från ingången av 2006, då maximibeloppet för den särskilda skatteprocentsatsen för byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk, ett kärnkraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle steg till 2,50 procent. Fram till dess var maximiskatteprocentsatsen för kärnkraftverk och slutförvaringsanläggningar för använt kärnbränsle 2,2 procent och för övriga kraftverk 1,4 procent.

Bakgrunden till att man ville förenhetliga skatteprocentsatserna var systemet för handel med utsläppsrätter i anslutning till hanteringen av miljöolägenheter som gynnar framför allt elproduktion och allra mest helt utsläppsfria produktionsmetoder, såsom vatten- och kärnkraft. Man såg inte längre några grunder för att tillämpa en lägre fastighetsskatteprocent för vattenkraftverk än för kärnkraftverk, eftersom nära nog all disponibel utbyggt vattenkraftskapacitet redan utnyttjats. Därmed ansågs inte en lägre skattesats för vattenkraft än för övriga produktionsformer längre främja nya kraftverksinvesteringar. Avsikten var att tillämpa den gällande skatteprocentsatsen på alla eventuella nya vattenkraftverk under en övergångsperiod fram till utgången av 2017.

Det ansågs inte möjligt att göra en åtskillnad i fastighetsbeskattningen i fråga om de övriga kraftverken, eftersom de utgör en fragmenterad grupp som utnyttjar såväl förnybar som fossil energi på mycket olika sätt.

Eftersom fastighetsskatten räknas ut på basis av byggkostnaderna eller återanskaffningsvärdet, och eftersom byggkostnaderna för andra kraftverksbyggnader är lägre än byggkostnaderna för byggnader och konstruktioner som hör till vatten- och kärnkraftverk, konstaterades skattehöjningen föranleda dessa kraftverk mindre kostnadsökningar än kärn- och vattenkraftverken.

Det ansågs emellertid inte ändamålsenligt att tillämpa den särskilda fastighetsskatteprocentsatsen på sådana förnybara produktionsformer som man samtidigt försöker gynna med hjälp av investeringsstöd eller skattelättnader. Av denna orsak ändrades bestämmelserna om fastighetsbeskattning i fråga om kraftverk så att den särskilda fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader och konstruktioner som hör till kraftverk inte tillämpas i fråga om vatten- och vindkraftverk vars nominella effekt är högst 10 megavoltampere.

Stödsystemet för små kraftverk har ändrats efter det att bestämmelsen trädde i kraft, i synnerhet efter att stödet för elproduktion kopplades till systemet med inmatningspris vid ingången av 2011. En omvärdering av fastighetsskattelagens bestämmelse om små kraftverk med hänsyn till energi- och miljöpolitiska aspekter är motiverad också på grund av ibruktagandet av en särskild kraftverksskatt (windfall-skatt) från ingången av 2014 i enlighet med regeringsprogrammet. I samband med det ska också definitionen av små vindkraftverk ses över. Den gräns på 10 megavoltampere som för närvarande tillämpas i fastighetsbeskattningen är rätt hög jämfört med den gräns för effekten på 50 kilovoltampere som är villkor för t.ex. skyldigheten av betala punktskatt på el eller jämfört med övriga bestämmelser som gäller kraftverksdrift. Det finns anledning att i samband med beredningen av den nya kraftverksskatten omvärdera behovet av fastighetsskattelagens bestämmelse om små kraftverk och den nominella effekt som är villkor för tillämpningen av bestämmelsen liksom behovet av att inom de olika skatteformerna dra en enhetlig gräns för kraftverkens effekt. Det föreslås inte någon ändring av bestämmelsen i detta sammanhang.

För att främja byggandet av vindkraftverk har det också föreslagits att bestämmelsen

om små kraftverk bör ändras så att gränsen för effekt i de fall då flera vindkraftverksenheter bildar en vindkraftspark ska bestämmas utifrån den sammanlagda nominella effekten för områdets vindkraftverk. När gränsen överskrids, skulle den särskilda fastighetskatteprocent på högst 2,85 procent som kommunfullmäktige fastställt för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner tillämpas.

Det finns ändå mycket som talar för att vindkraftverk ska placeras i närheten av varandra, och det är därför inte konsekvent att beskatta vindkraftverk som är placerade i vindkraftsparker strängare än fristående, decentraliserade vindkraftverk. Vindkraftsparkerna är mera effektivt markanvändning för kommunerna än ett decentraliserat byggande. Också med tanke på användningen av marken för rekreation och turism innebär byggandet av nya kraftverksenheter i närheten av redan befintliga vindkraftverk att de ytterligare olägenheter som byggandet orsakar i detta fall blir mindre, medan kommunens inkomster av fastighetsskatten ökar lineärt i takt med byggandet. En tillämpning av bestämmelsen om små kraftverk på vindkraftsparker kan inte heller motiveras med de energipolitiska synpunkter som utgjorde bakgrunden till bestämmelsen vid dess tillkomst. En fastighetsskatteprocentsats på 2,85 procent, som är flera gånger högre än den genomsnittliga allmänna fastighetsskatteprocentsatsen på 0,72 procent, kan inte motiveras med den inbesparing i produktionskostnaderna som fås vid elproduktion i vindkraftsparker.

3.3 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreslås bli ändrad så att Skatteförvaltningen ska kunna ge de kommunala myndigheterna mera omfattande uppgifter om fastigheter och om grunderna för fastighetsbeskattningen.

Det föreslås att 2 mom. i 14 §, som gäller utlämnande av uppgifter till kommunen, ska ändras så att Skatteförvaltningen på de kommunala myndigheternas begäran får lämna ut

uppgifter om fastighetsskattskyldiga i kommunen, jämte identifieringsuppgifter, och de uppgifter om fastigheters mark och byggnader som ligger till grund för fastighetsskatten, jämte uppgifter om beskattningsvärde och fastighetsskattens belopp. Uppgifterna motsvarar till största delen de uppgifter som Skatteförvaltningen med stöd av 16 § i fastighetsskattelagen skickar till de skattskyldiga för kontroll och korrigering av uppgifterna.

Uppgifterna ska i enlighet med det inledande stycket i 14 § 2 mom. lämnas ut för förvaltning av kommunala register som innehåller fastighetsuppgifter och bevakning av skattetagarens rätt. Med fastighetsuppgifter avses i bestämmelsen uppgifter om såväl mark som byggnader. Uppgifterna förblir sekretessbelagda hos de kommunala myndigheterna i den mån det inte i lag föreskrivs något annat om offentlighet i fråga om kommunala myndigheters uppgifter. Exempelvis de uppgifter som används i uppdrag som gäller rättsbevakningen förblir sekretessbelagda också i kommunerna. De uppgifter som används vid förandet av kommunens fastighetsregister blir däremot offentliga i enlighet med de specialbestämmelser som gäller kommunernas fastighetsregister eller lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

Som identifieringsuppgifter för fastighetsskattskyldiga kan med stöd av 14 § 2 mom. den fastighetsskattskyldiges namn och personbeteckning eller FO-nummer lämnas ut. Uppgifterna om fastigheters mark och byggnader specificeras enligt uppgiftstyp i bestämmelsen. Uppgifter om en fastighets mark som kan lämnas ut till kommunen är fastighetens identifieringsuppgifter, dvs. fastighetsbeteckning och beteckning för outbrutet område samt nummer i fråga om arrendeområden. Övriga uppgifter som får lämnas ut är typ av plan, areal, byggrätt och användningsändamål. Med övriga uppgifter om marken som har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet avses t.ex. uppgifter om områdespris, beräkningsgrund och ägarandel. I de uppgifter som får överlåtas ingår också beskattningsvärdet för mark och för vattenkraft och uppgifter om fastighetsskatt.

De uppgifter om byggnader som lämnas ut är byggnadens identifieringsuppgifter, uppgifter som har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet samt uppgifter om byggnadens beskattningsvärde, användningsändamål och fastighetsskatt. Med byggnadens identifieringsuppgifter avses byggnadsnumreringen. Med uppgifter som har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet avses bl.a. uppgifter om byggnadsår, grundliga renoveringar och omfattande reparationer, byggnadstyp, byggnadens volym och total yta. Uppgifter som lämnas ut beroende på byggnadstyp är bl.a. uppgifter om byggnadens utrustning.

I det nya 3 mom. som föreslås bli fogat till 14 § föreskrivs att de uppgifter som avses i 2 mom. får lämnas ut till de kommunala myndigheterna via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form. Avsikten är att uppgifterna ska lämnas ut i elektronisk form till de kommunala myndigheterna en gång om året efter det att fastighetsbeskattningen är slutförd. I praktiken ska uppgifterna lämnas ut i september. Uppgifterna lämnas ut enligt tidpunkten för slutförandet av fastighetsbeskattningen.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Fastighetsbeskattning i fråga om obebyggda byggplatser

Konsekvenser för utbudet på byggnadsmark

Vilken styrande effekt fastighetsskatten har på byggandet har hittills undersökts i rätt liten omfattning. Specialforskare Teemu Lyytikäinen vid Statens ekonomiska forskningscentral har dock i en empirisk undersökning analyserat vilken effekt den förhöjda fastighetsskatten för uttryckligen obebyggda byggplatser har på byggandet av bostäder. I undersökningen konstaterades det att den förhöjda fastighetsskatten har statistisk signifikans när det gäller att snabba upp bostadsproduktionen (Three-Rate Property Taxation and Housing Construction, *Journal of Urban Economics* 2009, vol. 65, s. 305–313).

Syftet med det förslag som gäller skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser är

att främja ibruktandet av byggnadsmark som är planlagd för bostadsproduktion för boende. Enligt de uppgifter som samkommunen för Helsingforsregionens miljötjänster har samlat in motsvarade markreserven enligt befintliga detaljplaner för bostäder i huvudstadsregionen (Esbo, Helsingfors, Vanda och Grankulla) möjligheter till produktion av nästan 60 000 bostäder. Av detta antal utgjorde drygt 27 000 höghusbostäder och cirka 32 000 småhusbostäder. Markreserven för bostadsbyggande på obebyggda detaljplanerade tomter avsedda för höghus motsvarade sammanlagt cirka 20 000 bostäder. Kalkylmässigt motsvarade alla markreserver för höghusbyggande behovet av höghusproduktion under cirka fyra år. Markreserverna i form av obebyggda småhustomter i huvudstadsregionen motsvarar behovet av byggande under cirka åtta år. Hela markreserven för småhus skulle räcka till för nära 20 års behov i relation till byggnadstakten under de senaste åren.

Hur man ska få markreserven utnyttjad för bostadsbyggande beror emellertid i praktiken på många faktorer, såsom ägarnas villighet att överlåta marken och på tomtens läge, markbeskaffenhet, användningsändamål samt på graden av utbyggnad och hur gammal planen är. Som helhet betraktad har detaljplanerna realiserats i liten utsträckning i huvudstadsregionen, eftersom cirka en fjärdedel av de detaljplanerade byggnadsrätterna har förblivit outnyttjade. I synnerhet är realiseringsgraden då det gäller detaljplanerade småhusområden låg i regionen.

Särskilt de byggplatser som ägs av kommunerna intar en central position då det gäller utnyttjandet av disponibla reserver för social bostadsproduktion. Det är i stor utsträckning städerna som äger markreserverna för höghusbyggande. De största markreserverna har Helsingfors stad, som äger två tredjedelar av regionens markreserver för höghusbyggande. Esbo stad äger cirka en fjärdedel och Vanda stad drygt en tredjedel av markreserverna för höghusbyggande. Också företagen i byggbranschen äger stora markreserver för höghusbyggande, i synnerhet i Vanda och Esbo. Därutöver är bostadsaktiebolagen en stor ägargrupp när det gäller särskilt höghustomter som är endast delvis bebyggda.

Markreserven för småhustomter i huvudstadsregionen ägs i huvudsak av enskilda. Enskilda och dödsbon äger många endast delvis bebyggda tomter, men också helt obebyggda tomter. Enligt lagens 12 a § 2 mom. 3 punkt ska den förhöjda skatteprocentsatsen inte tillämpas om det på byggplatsen finns någon bostadsbyggnad som används för boende. I nämnda fall ska den förhöjda skatteprocentsatsen således inte tillämpas på delvis bebyggda tomter.

År 2010 fanns det i kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden cirka 3 000 obebyggda byggplatser på vilka den särskilda fastighetsskatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser tillämpas. Av dem fanns drygt 1 300 i Esbo, Helsingfors, Grankulla och Tusby, som till följd av den föreslagna ändringen blir tvungna att höja skattesatsen. Av de nämnda 1 300 byggplatserna fanns 900 i områden för egnahemshus och något under 200 i kvarter för småhus. Det antas att antalet byggplatser inte har ändrats i någon betydande grad sedan 2010.

Om den förhöjda skattesatsen utsträcks till att omfatta också obebyggda byggplatser som gränsar till en byggplats som bebos av samma ägare skulle detta enligt Skatteförvaltningens uppgifter innebära cirka 330 byggplatser i huvudstadsregionen och uppskattningsvis 210 byggplatser i kranskommunerna.

Genom den särskilda skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser är det enligt uppskattning möjligt att få tillgång till några hundratal byggplatser om året för bostadsproduktion i huvudstadsregionen. De nu föreslagna ändringarna effektiverar denna verkan, men några uppskattningar av hur stort antal dessa verkningar skulle omfatta finns inte att tillgå.

Problemet i huvudstadsregionen har varit att den förhöjda fastighetsskatten för obebyggda tomter i huvudsak har effekt endast när det gäller småhustomter, och den underlättar därmed inte bostadsbristen i någon större utsträckning. Höghustomterna är bostadspolitiskt och med tanke på bostadsproduktion till ett rimligt pris viktiga för ändamålet, men sådana tomter är färre till antalet än småhustomterna och de befinner sig redan i nuläget huvudsakligen i kommunernas och

de professionella byggföretagens ägo. Kommunerna är inte fastighetsskattskyldiga för de fastigheter som befinner sig på den egna kommunens område. De professionella byggföretagen kan å sin sida baka in merkostnaderna för den förhöjda fastighetsskatten i bostadspriserna.

Konsekvenser för enskilda markägare

I enlighet med vad som konstateras ovan beräknas de föreslagna åtgärderna ha mest konsekvenser för enskilda markägare i småhusområden.

Höjningen av den särskilda skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser och utvidgningen av skattebasen gäller sådana fastigheter som finns i kommuner där höjningen är obligatorisk eller där den särskilda skatteprocentsatsen inte har tillämpats tidigare. Största delen av ägarna till dessa cirka 1 900 byggplatser kan antas vara enskilda eller dödsbon.

I Helsingfors, Esbo, Grankulla och Tusby, som blir tvungna att höja skatteprocentsatsen med 0,45–0,50 procentenheter, ökar höjningen beloppet av fastighetsskatten för en byggplats med cirka 30 procent. I dessa kommuner var medelvärdet av fastighetsskatten för obebyggda byggplatser i områden för egnahemshus något under 1 300 euro 2010, och medianen något under 1 000 euro. I kvarter för småhus, där man kan bygga radhus, sammanbyggda småhus och fristående småhus, var motsvarande medelvärde drygt 3 700 euro och medianen något under 2 000 euro.

Om den särskilda skattesatsen utsträcks till att omfatta obebyggda byggplatser som gränsar till en byggplats som bebos av samma ägare gäller detta ägarna till sådana byggplatser i kommunerna i huvudstadsregionen, utom Mäntsälä och Vichtis. Mest höjer ändringen beloppet av den skatt som ska betalas i Kyrkslätt, där skattebeloppet skulle stiga till mer än det fyrdubbla, om kommunens nuvarande allmänna fastighetsskatteprocentsats inte ändras. I de övriga kommunerna varierar höjningen mellan cirka 130 och 350 procent. Om beskattningsvärdet för en byggplats är t.ex. 50 000 euro, innebär ändringen en höj-

ning med 750—1 165 euro beroende på kommun.

Ändringarna kan bidra till att styra markägarna att bebygga byggplatsen eller att överlåta den till någon annan för att bebyggas.

Konsekvenser för skatteinkomsterna

Fastighetsskatt för obebyggda byggplatser som omfattas av den förhöjda skatteprocentsatsen inflyter till ett belopp av cirka 10 miljoner euro om året i hela landet. I kommunerna i huvudstadsregionen och dess kransområden är intäkterna 7,2 miljoner euro, vilket är 4 miljoner euro mera än vad som skulle flyta in, om den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen tillämpades på byggplatserna.

Förslaget konsekvenser i fråga om intäkterna av fastighetsskatt beror i huvudsak på den förhöjda skatteprocentsatsen. Om enbart de kommuner vars skatteprocentsats för närvarande är lägre än den föreslagna miniminivån höjde sin skatteprocentsats till den nivån, dvs. 1,50 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, skulle skatteinkomsterna i dessa kommuner öka med cirka 1,3 miljoner euro.

Om den förhöjda skattesatsen utsträcks till att omfatta också obebyggda byggplatser som gränsar till en byggplats som bebos av samma ägare ökar inkomsterna av fastighetsskatt uppskattningsvis med ytterligare knappt en halv miljon euro.

Ändringarna ökar inte skatteinkomsterna i de kommuner där man redan tillämpar en förhöjd skatteprocentsats på alla fastigheter som uppfyller kriterierna för obebyggda byggplatser och där skatteprocentsatsen är på en nivå som motsvarar åtminstone den miniminivå som föreslås. Sådana kommuner är Mäntsälä och Vichtis.

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser som gränsar till en byggplats som bebos av samma ägare och som hittills har beskattats enligt den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen kan i vissa kommuner stiga till två eller tre gånger så mycket som förut. I Kyrkslätt och Nurmijärvi stiger skatteprocentsatsen fyrfaldigt.

Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Kommunerna kommer på grund av förslaget att bli tvungna att reda ut och informera Skatteförvaltningen om de tomter på kommunens område som uppfyller kriterierna för obebyggda byggplatser och som gränsar till en byggplats som bebos av samma ägare och på vilka nu tillämpas allmän fastighetsskatteprocentsats. Vilken arbetsvolym som utredningen kommer att kräva i kommunerna kan inte bedömas på ett tillförlitligt sätt.

4.2 Fastighetsbeskattningen i fråga om vindkraftverk

De konsekvenser som förslagen gällande vindkraftverk kommer att ha på beloppet av den influtna fastighetsskatten är mycket små. Antalet vindkraftverk som var i bruk vid utgången av 2012 uppgick till drygt 160 och återanskaffningsvärdet för deras konstruktioner uppgick enligt en mycket grov uppskattning till 30–40 miljoner euro. Den övervägande delen av anskaffningsutgifterna för ett vindkraftverk föranleds av rotorblad, bladvinkelregulatorer, generatorer och annan utrustning som inte ingår i skattebasen för fastighetsbeskattningen.

Det sammanlagda beskattningsvärdet för vindkraftverken var uppskattningsvis 15—25 miljoner euro vid utgången av 2012, och av dem inflyter ett fastighetsskattebelopp i storleksordningen 110 000—180 000 euro, om den genomsnittliga skatteprocentsats som tillämpas är densamma som genomsnittet av kommunernas allmänna fastighetsskatteprocentsats, dvs. 0,72. Till följd av de nu föreslagna ändringarna ökar kommunernas inkomster av de vindkraftverk som är i bruk med något under 100 000 euro.

Enligt till buds stående uppgifter är byggkostnaderna för nya vindkraftverk högre än tidigare, vilket innebär att vindkraftverkens betydelse som källa för kommunernas inkomster av fastighetsskatt kommer att öka betydligt i och med det utökade byggandet av vindkraftverk.

En skatteökning i form av höjd fastighetsskatt har inte någon nämnvärd inverkan på vindkraftverkens produktionskostnader.

4.3 Utlämnande av uppgifter till kommunerna

Ekonomiska konsekvenser

Den bestämmelse om utlämnande av uppgifter om fastighetsbeskattningen till kommunala myndigheter som föreslås bli införd i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föranleder Skatteförvaltningen en engångskostnad för utarbetande av ett urvalsprogram och för serviceberedning på sammanlagt cirka 53 500 euro. De årliga kostnader som bl.a. förvaltningen av urvalsprogrammet, urvalskörningarna och informationsöverföringen föranleder Skatteförvaltningen kommer uppskattningsvis att uppgå till sammanlagt cirka 20 000 euro.

Finlands Kommunförbund rf har i flera sammanhang konstaterat att kommunerna går miste om skatteinkomster på cirka 100—200 miljoner euro på grund av att uppgifterna i Skatteförvaltningens register är bristfälliga. Det är dock svårt att bedöma vilka konsekvenser förslagen om utlämnande av fastighetsuppgifter kommer att få när det gäller kommunernas inkomster av fastighetsskatt.

Eftersom det är skäl att anta att Skatteförvaltningen i allt högre utsträckning kommer att få anmälningar om reparationer och ändringar av byggnader på grund av detta lagförslag, bör Skatteförvaltningen reservera tillräckliga resurser för behandling av uppgifterna om ändringar. Behovet av tilläggsresurser är uppskattningsvis fem årsverken, sammanlagt cirka 250 000 euro.

Administrativa konsekvenser

För att det föreslagna utlämnandet av uppgifter om fastighetsbeskattningen till de kommunala myndigheterna inte ska föranleda Skatteförvaltningen extra arbete vid verkställandet av fastighetsbeskattningen, bör man se till att det, när kommunerna för de register som innehåller byggnadsuppgifter och anmäler ändringar till Befolkningsregistercentralen, inte på nytt meddelas sådana uppgifter till Skatteförvaltningen som redan finns i Skatteförvaltningens olika register. För att förhindra detta ska kommunerna i behövlig mån komma överens med Skatteför-

valtningen om en tidpunkt då uppgifterna i registren ska uppdateras.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om utkastet till proposition har inkommit från justitieministeriet, miljöministeriet, Skatteförvaltningen, Akava ry, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Centralhandelskammaren, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, minister Lauri Tarasti, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Fastighetsförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Egnahemsförbund rf, Finska vindkraftföreningen rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf, samt städerna Borgäs, Esbo, Grankulla, Helsingfors, Kervo, Kyrkslätt, Tusby, Vanda och Vichtis.

Förslagen i utlåtandena har i möjligaste mån beaktats vid den fortsatta beredningen.

Ärendet har behandlats i delegationen för kommunalekonomi och kommunalförvaltning.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Syftet med ändringarna av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter är att utvidga omfattningen av de uppgifter om fastighetsbeskattning som Skatteförvaltningen lämnar ut i elektronisk form till de kommunala myndigheterna. De uppgifter som lämnas ut är sekretessbelagda med stöd av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter och omfattar också personuppgifter. Förslaget är därmed av intresse med tanke på den bestämmelse om grundläggande fri- och rättigheter i 10 § 1 mom. i grundlagen som gäller skydd för privatliv och personuppgifter. Enligt bestämmelsen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag.

Bestämmelsens laghänvisning förutsätter i enlighet med grundrättighetsreformens syfte (GrUB 25/1994 rd, s. 6 vänstra spalten) att lagstiftaren reglerar denna rätt, men detaljer-

na i regleringen blir beroende av lagstiftarens prövning. Lagstiftarens spelrum begränsas dock av att skyddet av personuppgifter utgör en del av skyddet av privatlivet i samma moment.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna praxis är sådana frågor gällande skyddet av personuppgifter som det är viktigt att reglera åtminstone registreringens syfte, innehållet i de registrerade uppgifterna, tillåtna användningsändamål, inbegripet huruvida de får lämnas ut och bevaringstiden i personregistret samt den registrerades rättsskydd. Regleringen av dessa frågor på lagnivå ska dessutom vara omfattande och detaljerad (se t.ex. GrUU 27/2006 rd, s. 2 vänstra spalten, GrUU 51/2002 rd s. 2 vänstra spalten och GrUU 14/2002 rd s. 2 högra spalten). Kravet på reglering i lag sträcker sig också till möjligheten att lämna ut personuppgifter via en teknisk anslutning (GrUU 12/2002, s. 5). Grundlagsutskottet förutsätter också att utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter uttryckligen regleras i lag (t.ex. GrUU 19/2005 rd, s. 9–10).

I lagen bestäms vem som ska få uppgifterna, dvs. de kommunala myndigheterna, användningsändamålen för de uppgifter som lämnas ut och vilka uppgifter som är nödvändiga för dessa användningsändamål enligt uppgiftstyp liksom möjligheten för Skatteförvaltningen att lämna ut uppgifterna till de kommunala myndigheterna via en teknisk anslutning. Det föreskrivs på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter uttryckligen i den föreslagna lagen om rätten att trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter. Bestämmelsen uppfyller därmed på det sätt som förutsätts enligt grundlagsutskottets praxis kraven på skydd av personuppgifter

och reglering på lagnivå i fråga om utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter. Lagförslaget torde därmed vara oproblematiskt med tanke på den bestämmelse i 10 § 1 mom. i grundlagen som gäller skydd för privatlivet och skydd för personuppgifter.

7 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Kommunerna i huvudstadsregionen och i dess kransområden bör ges tillräckligt med tid att reda ut vilka byggplatser som hör till skattebasen för de obebyggda byggplatser som avses i 12 a § i fastighetskattelagen. Ändringarna ska tillämpas första gången i fastighetsbeskattningen för 2014.

Ändringarna i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen ska tillämpas första gången när beskattningsvärdet för år 2013 fastställs. Som fastighetens värde i fastighetsbeskattningen anses beskattningsvärdet för det år som föregick det år då fastighets-skatten fastställdes. De ändringar som gäller återanskaffningsvärdet för vindkraftverk påverkar därmed den fastighetsbeskattning som verkställs för 2014.

Syftet är att bestämmelserna om utlämnande av fastighetsuppgifter till de kommunala myndigheterna i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ska kunna tillämpas så att de uppgifter som gäller då fastighetsbeskattningen för skatteåret 2013 har slutförts lämnas ut till kommunerna hösten 2013.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag**om ändring av fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fastighetsskattelagen (654/1992) 20 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1131/2005,
 och
ändras 12 b § och den finska språkdräkten i 15 §,
 sådana de lyder, 12 b § i lag 1131/2005 och den finska språkdräkten i 15 § i lag 1152/2005,
 som följer:

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § ska kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kom-

muner för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst 1,5 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, dock högst 3,0 procent.

Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagen tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2014.

2.

Lag**om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 30 § som följer:

30 §

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Som värdet för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

1) för bostadshus och kontorsbyggnader samt andra med dem jämförliga byggnader av trä 1,25 procent och motsvarande byggnader av sten 1 procent,

2) för butiks-, lager-, fabriks-, verkstads-, ekonomi- och andra med dem jämförliga byggnader av trä samt andra kraftstationer av trä än sådana som hör till ett vattenkraftverk 5 procent och motsvarande byggnader av sten 4 procent,

3) för lager och andra konstruktioner 10 procent,

4) för byggnader, dammar, bassänger och andra konstruktioner som hör till ett vattenkraftverk 1 procent,

5) för byggnader och konstruktioner som direkt tjänar kärnkraftverk 2,5 procent,

6) för byggnader och konstruktioner som hör till ett vindkraftverk 2,5 procent.

Närmare bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Om byggnaden eller konstruktionen har skadats eller annars nedgått i värde mera än vad åldersavdragen förutsätter, ska återanskaffningsvärdet minskas med det belopp som motsvarar värdeminskningen. Har

grundliga förbättringar eller betydande underhållsarbeten utförts i byggnaden eller konstruktionen efter att de har färdigställts, ska åldersavdraget sänkas enligt prövning.

Som värdet för en byggnad eller en konstruktion som är i bruk ska trots 1 mom. anses minst 20 procent av byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Som värdet för de byggnader och konstruktioner som avses i 1 mom. 4—6 punkten ska dock alltid anses minst 40 procent av återanskaffningsvärdet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2013.

3.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 14 § 2 mom. samt

fogas till 14 § ett nytt 3 mom. som följer:

14 §

Utlämnande av uppgifter till kommunen

Trots sekretessbestämmelserna kan Skatteförvaltningen på begäran lämna följande behövliga uppgifter till kommunala myndigheter för förvaltning av kommunala register som innehåller fastighetsuppgifter och för bevakning av skattetagarens rätt:

1) uppgifter om kommunens fastighets-skattskyldiga och identifieringsuppgifter för dem,

2) sådana uppgifter om fastigheters mark på kommunens område som gäller identifiering av en fastighet, typ av plan, areal, byggrätt och användningsändamål samt de övriga uppgifter om marken som har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet och uppgifter om beskattningsvärdet för mark och vattenkraft och om fastighetsskatten,

3) sådana uppgifter om byggnader på kommunens område som gäller identifiering eller har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet samt uppgifter om byggnadens beskattningsvärde, användningsändamål och fastighetsskatt.

De uppgifter som avses i 2 mom. får lämnas ut via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form. _____ Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 19 juni 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Förvaltnings- och kommunminister *Henna Virkkunen*

1.

Lag**om ändring av fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fastighetsskattelagen (654/1992) 20 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1131/2005,
och

ändras 12 b § och den finska språkdräkten i 15 §,
sådana de lyder, 12 b § i lag 1131/2005 och den finska språkdräkten i 15 § i lag 1152/2005,
som följer:

Gällande lydelse

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § skall kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kommuner för obebyggda byggplatser fastställa en skatteprocentsats, som är minst en procentenhet högre än *den av kommunfullmäktige fastställda* allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Som skatteprocentsats för en obebyggd byggplats kan dock fastställas högst 3,00 procent.

En förhöjd skatteprocentsats enligt 1 mom. tillämpas dock inte på en sådan obebyggd byggplats som gränsar till en av samma ägare ägd byggplats där en bostadsbyggnad som ägaren själv använder för stadigvarande boende är belägen. Har ägaren flera sådana obebyggda byggplatser, skall förhöjd skatt inte tillämpas på den som har den minsta arealen.

Kommunfullmäktige kan dock bestämma att även på sådana byggplatser som avses i 2 mom. tillämpas skatteprocentsatsen enligt 1 mom.

Föreslagen lydelse

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § ska kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kommuner för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst *1,5 procentenheter* högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, dock högst 3,0 procent.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 a §

20 a §

*Kommunens skyldighet at lämna uppgifter**Kommunens skyldighet at lämna uppgifter*

I 12 b § nämnda kommuner skall dessutom meddela om de har utfärdat bestämmelser om tillämpning av den skatteprocentsats som avses i 12 b § 3 mom.

(2 mom. upphävs)

*Denna lag träder i kraft den .20 .
Lagen tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2014.*

2.

Lag

om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 30 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

30 §

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Som värdet av byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

1) för bostadshus och kontorsbyggnader samt andra med dem jämförliga byggnader, av trä 1,25 % och av sten 1 %,

2) för butiks-, lager-, fabriks-, verkstads-, ekonomi- och andra med dem jämförliga byggnader samt andra kraftstationer än sådana som hör till ett vattenkraftverk, av trä 5 % och av sten 4 %,

3) för lager- och andra konstruktioner 10 %,

4) för byggnader, dammar, bassänger och andra konstruktioner som hör till ett vatten-

Som värdet för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

1) för bostadshus och kontorsbyggnader samt andra med dem jämförliga byggnader av trä 1,25 procent och motsvarande byggnader av sten 1 procent,

2) för butiks-, lager-, fabriks-, verkstads-, ekonomi- och andra med dem jämförliga byggnader av trä samt andra kraftstationer av trä än sådana som hör till ett vattenkraftverk 5 procent och motsvarande byggnader av sten 4 procent,

3) för lager och andra konstruktioner 10 procent,

4) för byggnader, dammar, bassänger och andra konstruktioner som hör till ett vatten-

kraftverk 1 %,

5) för byggnader och konstruktioner som direkt tjänar kärnkraftverk 2,5 %.

Närmare bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Om huset, byggnaden eller konstruktionen har skadats eller annars nedgått i värde mera än vad åldersavdragen förutsätter, skall återanskaffningsvärdet minskas med det belopp som motsvarar värdeminskningen. Har i huset, byggnaden eller konstruktionen sedan de har blivit färdiga utförts grundliga förbättringar eller betydande underhållsarbeten, skall åldersavdraget sänkas enligt prövning.

Som värdet av ett hus, en byggnad eller en konstruktion som är i bruk anses utan hinder av 1 mom. minst 20 procent av husets, byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Som värdet av de byggnader och konstruktioner som avses i 1 mom. 4 och 5 punkten anses dock alltid minst 40 procent av återanskaffningsvärdet.

kraftverk 1 procent,

5) för byggnader och konstruktioner som direkt tjänar kärnkraftverk 2,5 procent,

6) för byggnader och konstruktioner som hör till ett vindkraftverk 2,5 procent.

Närmare bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Om byggnaden eller konstruktionen har skadats eller annars nedgått i värde mera än vad åldersavdragen förutsätter, ska återanskaffningsvärdet minskas med det belopp som motsvarar värdeminskningen. Har grundliga förbättringar eller betydande underhållsarbeten utförts i byggnaden eller konstruktionen efter att de har färdigställts, ska åldersavdraget sänkas enligt prövning.

Som värdet för en byggnad eller en konstruktion som är i bruk ska trots 1 mom. anses minst 20 procent av byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Som värdet för de byggnader och konstruktioner som avses i 1 mom. 4—6 punkten ska dock alltid anses minst 40 procent av återanskaffningsvärdet.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2013.
—————

3.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999)
14 § 2 mom. samt
fogas till 14 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

14 §

Utlämnande av uppgifter till kommunen

Föreslagen lydelse

14 §

Utlämnande av uppgifter till kommunen

—————
Skatteförvaltningen kan på begäran lämna

—————
Trots sekretessbestämmelserna kan Skatte-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kommunala myndigheter de uppgifter som avses i 6 § 1 punkten och som dessa myndigheter behöver för att sköta sina lagstadgade uppgifter. För ovan nämnda ändamål kan på begäran också lämnas ut uppgifter om fastigheters beskattningsvärden jämte identifieringsuppgifter om de skattskyldiga.

förvaltningen på begäran lämna följande behövliga uppgifter till kommunala myndigheter för förvaltning av kommunala register som innehåller fastighetsuppgifter och för bevakning av skattetağarens rätt:

1) uppgifter om kommunens fastighets-skattskyldiga och identifieringsuppgifter för dem,

2) sådana uppgifter om fastigheters mark på kommunens område som gäller identifiering av en fastighet, typ av plan, areal, byggrätt och användningsändamål samt de övriga uppgifter om marken som har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet och uppgifter om beskattningsvärdet för mark och vattenkraft och om fastighetsskatten,

3) sådana uppgifter om byggnader på kommunens område som gäller identifiering eller har använts som grund för beräkning av beskattningsvärdet samt uppgifter om byggnadens beskattningsvärde, användningsändamål och fastighetsskatt.

De uppgifter som avses i 2 mom. får lämnas ut via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

Denna lag träder i kraft den 20 .